

Týden Petra Hampla: Bohatí a chudí multikulturalisté

- CZ24 News | 1. prosince 2020

Pondělí 23. listopadu

“Venezuelská vláda nechce do země vpustit Lékaře bez hranic. Tak to asi nebude série školení pro ředitele nemocnic, jak mají používat dezinfekci (pochopitelně za státní peníze).”

Úterý 24. listopadu

“Celkem chudý Vietnam si může dovolit ochránit všechny své staré lidi. Pro Švýcarsko je to příliš náročné. Víc není třeba ke stavu naší civilizace uvádět.”

Středa 25. listopadu

V debatě s Martinem Konvičkou jsem upozornil, že i mezi multikulturními aktivisty funguje určité vnitřní třídní rozdělení. I mezi nimi jsou vítězové a poražení. Na jedné straně třeba Jan Ruml – to je génius zla, který je všude, kde jsou také velké peníze. V 90. letech byl ministrem vnitra přesně v tom období, kdy se úřad dopustil „administrativních chyb“, které umožnily pozdější šlechtické restituce, a kdy také byly zašantročeny archivy StB. Dnes ho najdete v každé kauze, která je skutečně lukrativní. Nejen zmíněná obhajoba „hidžábové studentky – nestudentky“, ale také třeba podpora demokracie v Bělorusku. A nabízí se otázka, v kolik různých podporách demokracie je Jan Ruml zapojen. Nebýt pokusu o převrat, nikdy bychom se nedozvěděli, kolik peněz tam daňoví poplatníci pod Rumlovým dohledem posílají.

Na druhé straně je třeba bývalý televizní odborář Adam Komers, který odvedl špinavou práci, po pár

letech byl z televize vyhozen a dnes působí jako řadový redaktor v nějakých novinách. Občas se snaží vrátit se k aktivismu, byl třeba u petice za přejmenování Koněvovy třídy na Žižkově. Ale není mu to nic platné. Z kruhu vyvolených už byl vykopnut. Nebo bývalá mediální hvězda Ivan Pili, který prošel bankrotem a dnes jenom zhrzeně sedí a nadává na twitteru.

Čtvrtek 26. listopadu

Profesor Ivo Budil (v rozhovoru nad knihou Cesta z nevolnictví):

„Žádná západní společnost se už nevrátí k nějaké formě katolicismu, protestantismu a podobně. Každopádně nemáme žádný takový historický příklad, kdy by došlo k něčemu podobnému. V islámském světě k tomu došlo, ale ze zcela jiných důvodů a v jiném historickém kontextu. Naopak západ v 18. století zahájil veliký osvícenský program zahrnující na jedné straně pokrok vědy, na druhé straně racionální myšlení, na další straně osvobození člověka. Je pravda, že se tento program zkompromitoval současnými výstřelky liberalismu, které místo osvobození člověka směřují k osvobození od člověka, od jeho přirozenosti a od jeho přirozených vazeb. Pokud by se podařilo očistit osvícenství od těchto extrémů, domnívám se, že by západ mohl znovu získat převahu nad jinými civilizacemi.“

Pátek 27. listopadu

Z odpovědi na pravidelnou otázku týdne:

V uplynulých desetiletích proběhly ekonomické změny, logicky následovaly změny politické a úzká vrstva velkých vlastníků a manažerů získala více moci. Rovnováha se posouvá. Je tedy logické, že ti nahoře se snaží ty dole více omezit, vymačkat z nich více zdrojů a snížit jejich životní úroveň. A je logické, že našli ideologie, které to ospravedlní – kvůli záchraně Matky Země, kvůli volnému trhu, kvůli právům transvestitů, kvůli právům migrantů...

Kdyby proběhly jiné ekonomické změny, které by naopak posílily pozici těch dole, smlouvalo by se o úplně jiné věci. V prostředí určovaném úplně jinými ideologiemi.

Odtud spor o „dvojí metr.“ Spor o dvojí metr znamená, že jedna strana přestala respektovat dosavadní pravidla a zvyklosti, a druhá ze stran to nechce akceptovat. Po staletí bylo nemyslitelné, že by ti nahoře rozhodovali o pohlavní identitě dětí z poddanských rodin. Po desetiletí bylo nemyslitelné, že když příslušníci nižších tříd neodhlasují požadovaný výsledek, budou volby prostě zfalšovány. Ti nahoře ale posílili, a najednou to možné je.

Sobota 28. listopadu

Venezuelská vláda nechce do země vpustit Lékaře bez hranic. Tak to asi nebude série školení pro ředitele nemocnic, jak mají používat dezinfekci (pochopitelně za státní peníze).

Neděle 29. listopadu

Žijeme v době, kdy hlavní hrozbou pro lidské životy a pro lidskou svobodu jsou nadnárodní korporace. Národní stát představuje jedinou sílu, která se korporacím dokáže postavit. Bez silné podpory národního státu to nemůže zvládnout ani žádný jedinec, ani žádné dobrovolné sdružení. V této situaci má každé oslabení role národního státu za následek zbídačení a ztrátu svobody.

Autor: Petr Hampl

Zdroj: <https://pravyprostor.cz>